

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

6 JUNI 1985

ONTWERP VAN DECREET

houdende oprichting van een Vlaamse Commissie
voor Preventief Bedrijfsbeleid

VERSLAG

namens de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid
uitgebracht door de heer P. Deprez

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer O. Van Ooteghem.

Vaste leden : de heren J. Ansoms, E. Bockstal, P. Deprez, L. Dhoo-
re, J. Dupré, J. Windels ;

de heren L. Bril, A. Denys, G. Sprockeels, M. Van Daele ;

de heren N. De Batselier, V. Vanderheyden, F. Willockx ;

de heren F. Debusseré, O. Van Ooteghem.

Plaatsvervangers :

de heren A. d'Alcantara, B. Franck, M. Olivier ;

de heren W. Cortois, D. Horlait ;

de heer G. Bossuyt, mevrouw L. Detiège ;

de heer O. Meyntjens.

Zie :

299 (1984-1985)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Inleiding van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	3
II. Algemene bespreking	
1. Doelstelling van het ontwerp	6
2. De onderworpen ondernemingen	7
3. Aard en samenstelling van de Commissie	8
4. Opdracht en werking van de Commissie	9
5. De rol van de ondernemingsraad	10
6. Samenhang met andere wetten	10
III. Artikelsgewijze bespreking	11
IV. Stemming	20
Tekst aangenomen door de Commissie	21
Bijlagen :	
I. Vergelijkende tabel met advies van de Raad van State	26
II. Indeling van de inrichting naar bestuurlijk arrondissement en naar dimensieklas- se tijdens het tweede kwartaal 1983	27
III. Aantal inrichtingen naar dimensieklasse, tweede kwartaal 1983 Vlaams Gewest	28
IV. Aantal faillissementen per jaar	29
V. Evolutie van het aantal falingen, tijdsindex 70-79 en het procentueel aandeel per Gewest en per provincie	30
VI. Aantal falingen t.o.v. aantal bestaande ondernemingen per provincie in 1977	31
VII. Falingen per gerechtelijk arrondissement	32
VIII. Procentuele verdeling van falingen volgens beginkapitaal en tewerkgesteld per- soneel ...	34
IX. Procentuele' verdeling van de falingen volgens oprichtingsdatum	
X. Falingsindex en index van het bruto regionaal produkt tegen factorkosten in prijzen van 1970 en de variatie van de falingsindex en van de index van het bruto regionaal produkt	35
XI. Aantal ondernemingen met ondernemingsraad per, provincie in 1983	36

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft vier vergaderingen gewijd aan de bespreking en stemming van het ontwerp houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. Het werd in de Commissie aangenomen op 30 april 1985.

1. Inleiding van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

A. Opzet en motivering

De overheid wil, via een systematische globale analyse van de bedrijven in het Vlaamse Gewest, voorkomen dat deze bedrijven in moeilijkheden zouden geraken omdat men niet tijdig de mogelijke oorzaken heeft onderkend. De overheid baseert zich hierbij op volgende overwegingen :

- bedrijven in moeilijkheden melden zich meestal vrij laat bij de overheid om beroep te doen op overheidssteun en -begeleiding bij een eventuele herstructurering ;

- een eventuele herstructurering houdt van de overheid meestal belangrijke engagementen in via participaties en waarborgen. Vanuit het oogpunt van een goed beheer van de overheidsfinanciën en van een selectieve aanwending van de middelen is het dus aangewezen om de risico's en de omvang van overheidstussenkomsten bij herstructurering van bedrijven in moeilijkheden te beperken ;

- daartegenover stelt men vast dat wetenschappelijke methodes ontwikkeld zijn om, op basis van algemene analyses, de kans op faling van een bedrijf op redelijke termijnen te omschrijven en haast zekere bedrijfsfalings te voorspellen.

Ook hebben ervaringen, die soms nog andere methodes hanteren (opsporingsdiensten, rechtbanken van koophandel, private initiatieven) aangetoond dat falingspredictie mogelijk is.

B. Ontstaan en evolutie van het ontwerp

De beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve stelt terzake :

„Vermits in het kader van de toegekende bevoegdheden de impact op de onderscheiden elementen van de **kostenstructuur** van de ondernemingen eerder beperkt is, ligt het **aktieterrein** vrijwel uitsluitend op het vlak van de **structuurvernieuwing**, die moet leiden tot nieuwe, economisch productieve werkgelegenheid. Op dit vlak dient een duidelijke keuze gemaakt. De budgettaire situatie laat niet toe tegelijkertijd en met uitgebreide middelen het behoud én de vernieuwing van de industriële structuur te blijven steunen. Dit neemt niet weg dat ondernemingen in moeilijkheden nog steun kunnen genieten als door het wegnemen van de oorzaak van de moeilijkheden, de leefbaarheid van de onderneming kan worden hersteld. Dit impliceert onder meer de noodzaak van een preventief beleid gericht op de vroegtijdige opsporing van de ondernemingen in moeilijkheden met waarborg van discretie.

Iedere financiële inbreng van overheidswege in ondernemingen in moeilijkheden zal moeten gepaard gaan met een financiële inbreng van privé-zijde en met een contractueel **herstructureringsplan** dat overeenkomstig de noden zal voorzien

in de vernieuwing van het management, de omschakeling naar andere produkten en markten, de vernieuwing van **produktie**-methoden, enz.“.

Op 5 mei 1982 keurde de Vlaamse Executieve eenparig de richtlijnen goed die het gewestelijk beleid inzake ondernemingen in moeilijkheden bevatten.

Eerder (op 30 april 1982) was over deze richtlijnen – na intens overleg met de sociale gesprekspartners – consensus bereikt op het VESOC.

Deze beslissing behelst onder meer volgende passage uit de richtlijn : „Deze richtlijnen kunnen niet los gezien worden van de noodzaak van een algemeen preventief beleid en van een aangepaste procedure voor ondernemingen in moeilijkheden.”

Dit algemeen principe werd in de loop van 1982 en begin 1983 verder uitgewerkt in een VESOC-werkgroep en leidde op 28 juli 1983 tot een eenparige beslissing van de Vlaamse Executieve over de basisopties van het te voeren preventief beleid in Vlaanderen.

Deze algemene principes werden vervolgens verder uitgewerkt in een ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve, „tot organisatie van een industrieel voorkomingsbeleid”. Op 4 januari 1984 bracht de Raad van State over dit ontwerp-besluit advies uit. De Raad besloot in zijn advies dat „de ontworpen Commissie enkel bij decreet kan worden opgericht” en wel om volgende redenen :

- wanneer het gaat om een industriële of een handelsonderneming die ten minste 100 werknemers telt en die niet onder de uitzonderingen valt of wanneer één of meer werknemersorganisaties erom verzoeken, zou de onderneming verplicht zijn zich aan de doorlichting te onderwerpen ;

- gegevens die volgens de bestaande wetgeving enkel aan de ondernemingsraad moeten worden meegedeeld, zouden nu ter kennis kunnen komen van de Commissie, van het personeel dat ter beschikking van de Commissie staat, van de Vlaamse Executieve en van de werknemers- en de werkgeversorganisaties ;

- de ondernemingen zouden verplicht zijn aan de Commissie de maatregelen mee te delen die zij ingevolge de resultaten van een door de Commissie verricht onderzoek hebben genomen.

Rekening houdend met dit advies heeft de Vlaamse Executieve dan ook de beslissing van 28 juli 1983 in een **ontwerp-decreet** vastgelegd. Dit ontwerp werd opnieuw voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Op basis van het uitgebrachte advies werd het definitieve ontwerp vastgelegd. Dit definitieve ontwerp, alsook het advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet is vervat in het stuk 299 (1984-1985) – Nr. 1.

C. De inhoud van het voorgelegde ontwerp

Het centraal instrument van het preventief beleid dat de Vlaamse Executieve wil voeren is een onafhankelijke Commissie (artikel 2). Deze Commissie zal bestaan uit 9 leden, benoemd door de Vlaamse Executieve, voor een termijn van 6 jaar (hernieuwbaar). 4 leden van de Commissie worden voorgedragen door de sociale gesprekspartners.

De leden moeten een algemeen aanvaarde reputatie hebben inzake bedrijfsbeheer en -financiën (artikel 3) en hebben absolute zwijgplicht (artikel 12).

De Vlaamse Executieve zal bij de benoeming van de leden van de Commissie erover waken dat deze geen functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit van de Commissie kunnen belemmeren (artikel 4).

De Commissie zal worden bijgestaan door ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 5).

De Commissie heeft volgende opdrachten (artikel 6, 7, 9, 10) :

- de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest aansporen tot en bijstaan in een beleid gericht op het voorkomen van moeilijkheden ;

- een periodieke algemene analyse van de ondernemingen of exploitatie-eenheden met minstens 100 werknemers ;

- een algemene analyse van een onderneming of exploitatie-eenheid als de Executieve of de onderneming zelf het wenst ;

- een algemene analyse van een onderneming of exploitatie-eenheid als de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad erom verzoeken op voorwaarde dat dit verzoek vooraf in de ondernemingsraad is besproken ;

- een grondig onderzoek van de onderneming op verzoek van de onderneming zelf.

De ondernemingen die reeds onderworpen zijn aan een specifieke controle (banken, verzekeringen) worden niet door de Commissie onderzocht.

De Commissie kan voor de algemene analyse beroep doen op volgende gegevens (artikel 8) :

- de jaarrekeningen en alle andere openbare gegevens ;
- de gegevens die de onderneming ter beschikking stelt ;
- de gegevens die de Vlaamse Executieve ter beschikking stelt van de Commissie (uitgezonderd bedrijfstechnische gegevens).

Op basis van deze algemene analyse doet de Commissie aanbevelingen aan de onderneming. Deze aanbevelingen worden ook aan de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad medegedeeld als deze om een globale analyse hebben verzocht (artikel 9).

De ondernemingen delen aan de Commissie mee welk gevolg zij geven aan de aanbevelingen van de Commissie (artikel 9).

De Commissie brengt jaarlijks verslag uit over haar werkzaamheden en de resultaten ervan bij de Vlaamse Executieve die dit verslag meedeelt aan de Vlaamse Raad (artikel 10).

Ten slotte bevat het ontwerp een essentieel belangrijk politiek engagement van de Vlaamse Executieve (zie *mémoire* van toelichting pagina 4, alinea's 1, 2, 3 en 4) :

„De onderneming zal steeds vrijelijk mogen beslissen al dan niet in te gaan op de verstrekte informatie of de geformuleerde suggesties.

Wel stelt de Vlaamse Regering dat wanneer een onderneming geen gevolg geeft aan de waarschuwingen of aanbevelingen die haar werden overgemaakt, zij in geval van beroep op de overheid in principe niet op steun moeten rekenen. Dit is een duidelijke beleidskeuze van politieke aard, reden waarom deze onrechtstreekse „sanctie” vanzelfsprekend niet in een juridisch bindende tekst met algemene draagwijdte werd opgenomen.

Vandaar ook dat de Vlaamse Regering bij de behandeling

van aanvragen tot overheidstussenkomst onder allerlei vorm (rentesubsidies, participaties, waarborgverlening enzovoort) kennis zal nemen van de gegevens verzameld door de instrumenten van het preventief bedrijfsbeleid. Aanvragen uitgaande van ondernemingen die weigeren hun medewerking te verlenen zullen in principe negatief beoordeeld worden.

Dit betekent evenwel niet dat de bedrijven die de aanbevelingen van de Commissie hebben opgevolgd, automatisch aanspraak kunnen maken op tussenkomst of steun van de overheid.”

II. Algemene bespreking

De Commissie heeft drie van de vier vergaderingen gewijd aan de algemene bespreking, die omwille van de aard van het ontwerp zeer uitvoerig was.

De oprichting van een Commissie, die systematisch de ondernemingen analyseert naar hun toekomstkansen toe, is niet alleen nieuw, maar voor velen ook delicaat.

Omwille van de duidelijkheid vatten we de algemene bespreking samen onder een zestal hoofdthema's, namelijk :

1. Doelstelling van het ontwerp ;
2. De onderworpen ondernemingen ;
3. Aard en samenstelling van de Commissie ;
4. Opdracht en werking van de Commissie ;
5. De rol van de ondernemingsraad ;
6. Samenhang met andere wetten.

1. Doelstelling van het ontwerp

Zoals reeds gezegd wordt een Commissie opgericht die algemene en desgevallend bijzondere analyses maakt van de ondernemingen en de eventueel daaruit voortvloeiende aanbevelingen doet aan de ondernemingen, zodat tijdig de aangepaste maatregelen kunnen genomen worden teneinde moeilijkheden te vermijden.

Namens zijn fractie verklaart een lid akkoord te gaan met een preventief beleid, zoals trouwens vooropgesteld in de beleidsverklaring maar vraagt zich af of het daarom nodig is dat een commissie wordt opgericht.

Volgens een ander lid zal de overheid door het voorliggend ontwerp nog meer greep krijgen op het bedrijfsleven.

De Gemeenschapsminister is echter van mening dat de overheid de mogelijkheid moet hebben om op een oordeelkundige manier al of niet steun te verlenen aan de **ondernemingen**. De overheid heeft de plicht om tussen te komen vanaf het ogenblik dat de privé-sector tekort zou schieten. Het preventief beleid moet zoveel mogelijk vermijden dat er overheidssteun dient gegeven te worden aan ondernemingen die in moeilijkheden geraakt zijn omdat de nodige maatregelen niet tijdig genomen worden.

Een ander lid onderstreept trouwens dat een preventief beleid essentieel is voor een evenwichtig overheidsbeleid ten aanzien van ondernemingen in moeilijkheden.

Meerdere leden wensen meer duidelijkheid betreffende een mogelijke koppeling van overheidshulp aan het opvolgen van de aanbevelingen die het resultaat zijn van de preventieve analyses van de onderneming.

Sommigen betwisten dit automatisme, zowel in de ene als de andere richting, dit wil zeggen dat er geen garantie mag zijn op overheidssteun of -hulp voor ondernemingen die de aanbevelingen opvolgen, maar ook geen ambtshalve weigering voor dezen, die ze niet opvolgen.

Een ander lid wijst er trouwens op dat de situatie van een onderneming zeer vlug kan wijzigen en dat men daar ten allen tijde rekening moet mee houden. Volgens nog een ander lid dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen **overheids-**hulp voor ondernemingen in moeilijkheden en de **steunverle-**ning in verband met economische expansie en dergelijke.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de door de commissie geformuleerde aanbevelingen niet vrijblijvend zijn. Als een bedrijf er geen rekening mee houdt, kan het in principe ook geen beroep doen op overheidshulp. Als een bedrijf moet gered worden, dient er een consensus te zijn van alle betrokkenen omtrent de toekomst van de onderneming. De werknemers en de financiers mogen niet de ongewilde slachtoffers zijn. Voor de toekenning van expansiesteun is de toestand anders. Deze kan volgens de Gemeenschapsminister nog toegekend worden, behalve voor de wedersamenstelling van het bedrijfskapitaal, aan een bedrijf dat eerst in moeilijkheden verkeerde maar nadien een positieve wending nam.

Een lid is van mening dat men hier te maken heeft met een ontwerp van kaderdecreet en dat alles staat of valt met de uitvoeringsbesluiten.

De Gemeenschapsminister gaat hiermee niet akkoord en is integendeel van mening dat dit ontwerp de Executieve geen ruimte laat om misbruik te maken van haar prerogatieven.

2. De onderworpen ondernemingen

Het ontwerp is enkel van toepassing op ondernemingen die minstens 100 werknemers tewerkstellen. Dit zijn dus **ondernemingen**, die een ondernemingsraad hebben.

Op vraag van een lid of ondernemingen met minder dan 100 werknemers ook het onderzoek van de Commissie mogen aanvragen antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit door de tekst niet uitgesloten is.

Namens zijn fractie, die akkoord gaat met het principe van het preventief beleid, uit een lid zijn twijfels omtrent de doelmatigheid van de concrete modaliteiten, als men weet dat er in de categorie van ondernemingen met meer dan 100 werknemers jaarlijks slechts een 10 à 15 zijn die in moeilijkheden geraken. De vraag kan derhalve gesteld worden of het opzet dan ook wel de moeite loont.

Een ander lid haakt daarop in en vraagt waarom het preventief beleid beperkt blijft voor de ondernemingen vanaf 100 werknemers als men uit de statistieken leert dat de behoefte veel groter is voor de kleinere bedrijven.

Daarentegen was er nog een ander lid van mening dat de grens beter zou opgeschoven worden tot 150 of 200 werknemers, opdat in kleinere ondernemingen de toepassing van het preventief beleid via de ondernemingsraad kan leiden tot uitgelokte conflicten.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat er ergens een grens moet gelegd worden en dat de meest voor de hand liggende deze van 100 werknemers is, niet alleen omdat deze ondernemingen sociaal-economisch belangrijk zijn maar ook omdat het preventief beleid kan ingepast worden in de wetgeving op de ondernemingsraden, niet als institutioneel maar als

referentiekader. Volgens de Gemeenschapsminister gaat het hier zeker niet om een conflictmodel, maar wel om een **consensusmodel**, aangezien de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad eveneens een verzoek tot analyse kunnen formuleren.

Op vraag van een lid of het preventief beleid niet bij voorrang zou moeten gelden voor de overheidsbedrijven antwoordt de Gemeenschapsminister dat deze buiten het **toepassingsgebied** werden gehouden omdat ze niet tot de **marktsector** behoren en de overheid over andere mogelijkheden beschikt om in te grijpen.

Het is wellicht nuttig erop te wijzen dat dit ontwerp niet van toepassing is op ondernemingen die behoren tot de nationale sectoren, wat trouwens zeer duidelijk blijkt uit het advies van de Raad van State.

3. Aard en samenstelling van de Commissie

Voor het ontworpen preventief beleid is de daarin voorziene Commissie van essentiële betekenis.

Deze Commissie bestaat uit negen leden aan te duiden door de Executieve, waarvan tweemaal twee op voordracht van de sociale partners.

Een lid vraagt waarom de Commissie rechtspersoonlijkheid heeft, temeer daar de Raad van State dit niet nodig acht, aangezien de Commissie niet over eigen middelen noch over eigen personeel zal beschikken. Volgens de Gemeenschapsminister kreeg de commissie toch de rechtspersoonlijkheid omdat zij op die manier een duidelijker omschreven **verantwoordelijkheid** heeft.

Een lid vroeg zich af of het wel nodig was voor dit preventief beleid een nieuwe overheidsdienst in het leven te roepen, die dan op zijn beurt over een eigen administratie zal moeten beschikken. De Gemeenschapsminister antwoordt echter dat het hier niet gaat om een nieuwe overheidsdienst, aangezien enkel de commissieleden nieuw zijn en dat de administratie zal opgenomen worden door ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, zoals trouwens duidelijk gesteld in artikel 5.

Meerdere leden vragen of de commissieleden hun taak **vol-tijds** dan wel **deeltijds** zullen uitoefenen. De **Gemeenschaps-**minister antwoordt hierop dat dit nog niet vast staat en dat dit zal afhangen van het aantal gevraagde grondige onderzoeken, die er zullen moeten gemaakt worden. Voor de algemene analyses zal er kunnen beroep gedaan worden op reeds bestaande gegevens en de informatica, zodat deze zeer vlot zullen verlopen.

Meerdere leden zijn bezorgd over de criteria, deskundigheid en onafhankelijkheid van de commissieleden.

De Gemeenschapsminister meent dat het wel mogelijk is om tot een echt deskundige commissie te komen. Hij verwijst daarvoor onder andere naar de Bankcommissie en naar de positieve werking van de commissie die adviezen verleent inzake de selectieve steunverlening zoals voor de prototypes.

Een ander lid gaat akkoord dat de leden deskundig moeten zijn maar wijst vooral op het probleem van de autonomie en de daaruit voortvloeiende onverenigbaarheden. Zij mogen niet te nauw betrokken zijn bij financiële groepen en ook niet bij patronale of syndicale organisaties.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat de commissieleden hun opdracht in volledige onafhankelijkheid moeten kunnen vervullen en elke mogelijkheid tot belangenvermenging

dient vermeden te worden. Toch meent hij dat het mogelijk is deskundigen aan te trekken.

Wat de onverenigbaarheden betreft meent de Gemeenschapsminister dat het gevaarlijk zou zijn de toepassingscriteria in het decreet of een uitvoeringsbesluit op te nemen, omdat zo een lijst ofwel te breed ofwel te restrictief is en derhalve niet efficiënt of niet soepel zou zijn.

4. Opdracht en werking van de Commissie

De commissie heeft als opdracht de ondernemingen aan te sporen tot en bij te staan in een beleid dat gericht is op het voorkomen van moeilijkheden die de leefbaarheid van de onderneming kunnen bedreigen.

Bepaalde leden menen dat deze formulering meer inhoudt dan een preventief beleid en verwijst naar een soort beheer met bijstand.

De Gemeenschapsminister ontkent dit en herhaalt nog eens dat de Commissie enkel als taak heeft algemene analyses te maken van de ondernemingen en op basis van de resultaten eventuele aanbevelingen te formuleren ten aanzien van de onderneming. Deze is volledig vrij om met die aanbevelingen al dan niet rekening te houden. De commissie, noch de Executieve, noch welke overheidsinstelling dan ook kan ingrijpen in het beleid van de onderneming. Het enig mogelijk gevolg is de weigering van overheidssteun als men de aanbevelingen niet naleeft.

Op vraag van een lid welke de periodiciteit zal zijn van de algemene analyses die door de commissie ambtshalve zullen gemaakt worden, antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit nog niet vastligt, maar dat dit eventueel jaarlijks kan, gezien de beschikbare middelen en de soepelheid waarmee deze zullen verwerkt worden door middel van de informatica.

In verband met de beschikbare gegevens vreest een lid dat de gegevens die aan de ondernemingsraad worden verstrekt door de werkgever te gemakkelijk als vertrouwelijk zullen bestempeld worden en derhalve onbeschikbaar zullen blijven voor de commissie. De Gemeenschapsminister gaat akkoord dat bepaalde gegevens door de ondernemingsraad als vertrouwelijk kunnen aanzien worden, maar dat het niet te verwachten is dat daar in ene of andere richting misbruik zal van gemaakt worden en dat er een regeling zal getroffen worden indien dit wel het geval mocht zijn.

De onderneming kan aan de commissie ook een grondig onderzoek vragen naar de bedrijfseconomische of financieel-economische toestand en dit onderzoek kan ook verricht worden door een studiebureau. In dat verband vraagt een lid of dat studiebureau zelf aanbevelingen kan geven aan de onderneming en of dan het gevaar niet bestaat dat het deze zodanig formuleert dat het voor de bedrijven volstaat ze op te volgen om dan met quasi-zekerheid van de overheidssteun te kunnen genieten.

De Gemeenschapsminister stelt dat de aanbevelingen, gemaakt door een privé-studiebureau, na afloop van een grondige analyse, ook deel uitmaken van het herstructureringsplan. Er bestaat echter geen automatisme tussen de opvolging van de aanbevelingen enerzijds en het ontvangen van overheidssteun anderzijds. De Vlaamse Executieve behoudt, net zoals nu, haar volledige appreciatiebevoegdheid.

Hetzelfde lid steunt het voorstel om het jaarverslag van de commissie te bespreken in de commissie voor economie, te

werkstelling en energiebeleid van de Vlaamse Raad, maar is ook van mening dat de Executieve aan dit verslag een evaluatie zou moeten toevoegen.

De Gemeenschapsminister is bereid bedoeld jaarverslag in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad te bespreken en de appreciatie van dit verslag wordt hoe dan ook door de bevoegde Gemeenschapsminister gedaan.

5. De rol van de ondernemingsraad

Het ontwerp voorziet dat de personeelsafgevaardigden van de ondernemingsraad een algemene analyse kunnen vragen aan de commissie.

Meerdere leden achten het gevaarlijk dat een minderheid van de afgevaardigden volstaat om deze aanvraag te doen. Op die manier kan een minderheid obstructie voeren.

Een ander lid gaat nog verder en vreest dat het initiatiefrecht van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad tot de uitbouw zal leiden van het conflictmodel binnen de onderneming.

De Gemeenschapsminister is integendeel van oordeel dat dit initiatiefrecht precies kadert in een harmoniemodel, want ook de werknemers kunnen het slachtoffer worden van de slechte toestand van hun bedrijf. Openheid en overleg zijn voorwaarden en waarborgen voor de consensus in de onderneming.

De Gemeenschapsminister geeft wel toe dat er een probleem kan ontstaan als een minderheid tegen de wil van de meerderheid een analyse zou kunnen aanvragen en heeft dan ook geen bezwaar tegen een amendement waarin bepaald wordt dat het een meerderheid van de **personeelsafgevaardigden** moet zijn die de aanvraag doet.

Een lid wijst er trouwens op dat er geen conflictmodel bestaat als het bedrijf in moeilijkheden verkeert en dat zowel de eigenaars, directie als de werknemers groep vormen als het erop aankomt de onderneming te redden.

6. Samenhang met andere wetten

Tijdens de algemene bespreking werden regelmatig vragen gesteld over de opportuniteit van het ontwerp, vooral gezien in de samenhang met andere maatregelen en wetten. Er werd gewezen op het gevaar van overlappingsen onder andere met de depistagediensten van de rechtbanken van koophandel, met sectoriële maatregelen voor de sectoren in moeilijkheden en vooral met de wet op de hervorming van het bedrijfsrevisoraat.

Wat de depistagediensten betreft antwoordt de Gemeenschapsminister dat de werking ervan niet veralgemeend is en afhankelijk is van het initiatief van de rechtbank. Zelfs indien deze diensten zouden geïnstitutionaliseerd worden, zullen zij vooral gericht zijn op de handelswetgeving en het gerechtelijk onderzoek. Het zal complementair zijn aan het beleid. Indien er overlappingsen zouden zijn met dit decreet zal dit moeten besproken worden in het Overlegcomité. Men kan inderdaad geen twee soorten preventief beleid invoeren.

Voor wat de acties betreft die voor bepaalde sectoren worden op gang gebracht om uit de moeilijkheden te geraken en waarvoor zij overheidsgeld krijgen, deze liggen uiteraard in de lijn van wat de overheid zelf verlangt en is er dus geen gevaar voor overlappingsen of tegenstrijdigheden.

Ten slotte vraagt de verslaggever aan de **Gemeenschapsminister** in hoeverre het ontwerp van decreet rekening houdt en in harmonie is met de pas goedgekeurde wet van 21 februari 1985 op de hervorming van het bedrijfsrevisoraat, waarin de bedrijfsrevisor een informatietaak krijgt ten overstaan van de ondernemingsraad.

Een ander lid ziet de taak van de commissie als complementair aan die van de bedrijfsrevisor. De Gemeenschapsminister deelt mede dat de wet inzake het bedrijfsrevisoraat werd goedgekeurd na de indiening van onderhavig ontwerp van decreet en dat de informatietaak van de bedrijfsrevisor ten overstaan van de ondernemingsraad inderdaad nieuw is.

De implicaties van de wet op het bedrijfsrevisoraat werden dan ook nog onderzocht met het oog op de artikelsgewijze bespreking.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Op dit artikel dienen de heren Denys en Deprez een amendement in ertoe strekkende de laatste zin luidend „De Commissie is een publiekrechtelijk lichaam met rechtspersoonlijkheid” weg te laten.

Als motivering verwijst men naar het advies van de Raad van State. „De vraag kan echter worden gesteld of het wel veel zin heeft de rechtspersoonlijkheid te verlenen aan een instelling die noch eigen geldmiddelen, noch eigen personeel zal hebben. De onafhankelijkheid van de Commissie zal dan immers vooral afhangen van de duur en de stabiliteit van het mandaat van haar leden en van de persoonlijke hoedanigheden van die leden. Het al dan niet bezitten van de rechtspersoonlijkheid is in dergelijke omstandigheden van weinig of geen belang. (Men vergelijk bijvoorbeeld met de adviescommissies inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw en de Vaste Commissie voor taaltoezicht.)” (Advies Raad van State – Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 12)

De Gemeenschapsminister verklaart te kunnen instemmen met dit amendement.

Een lid vraagt of de Commissie dan een appendix van de Vlaamse administratie wordt.

De Gemeenschapsminister preciseert dat de Commissie zal bestaan uit 9 leden door de Vlaamse Executieve benoemd voor een periode van 6 jaar op grond van bijzondere kwalificaties. De Commissie zal wel een eigen jurisprudentie opbouwen inzake de dossierbehandeling en het formuleren van aanbevelingen. Zij kan aan de ondernemingen echter geen verplichtingen opleggen en ook geen sancties. Dit behoort tot de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse Executieve. Verder draagt de Commissie ook geen beheersverantwoordelijkheid. Het personeel dat de Commissie ter beschikking wordt gesteld, is geen eigen personeel ; het zijn ambtenaren door de Vlaamse administratie ter beschikking gesteld.

Een lid pleit ervoor de rechtspersoonlijkheid voor de Commissie te behouden omdat hij van oordeel is dat er wel een be-

heersverantwoordelijk heid moet zijn.

Een ander lid is van mening dat het wijs zou zijn de visie van de Raad van State te volgen en het amendement strekkende tot weglating van het tweede lid van artikel 2 te steunen.

Ter stemming gelegd wordt het amendement aangenomen met 7 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding. Met dezelfde stemming wordt het aldus gewijzigde artikel 2 aangenomen.

Artikel 3

De Gemeenschapsminister preciseert dat een trapsgewijze vernieuwing van de mandaten in de Commissie wordt ingebouwd, dit om de continuïteit in de jurisprudentie te verzekeren.

Een lid vraagt of ambtenaren als lid van de Commissie kunnen worden aangewezen.

Hierop antwoordt de Gemeenschapsminister dat de basisvereiste voor het lidmaatschap van de Commissie de onafhankelijkheid is. Professoren bijvoorbeeld zouden zeker in aanmerking komen ofschoon men zou kunnen stellen dat zij eigenlijk ook ambtenaren zijn.

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen

Artikel 4

Op artikel 4 ligt een amendement voor van de heer De Batselier C.S. ertoe strekkende het tweede lid van dit artikel te vervangen door volgende tekst „De Vlaamse Executieve ligt in een besluit de concrete inhoud van het eerste lid vast (Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 3).

De bedoeling van dit amendement is de rekbare begrippen „onafhankelijkheid” en „objectiviteit” met criteria te concretiseren in een besluit van de Executieve, dit om willekeur te vermijden.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de huidige tekst de Executieve de mogelijkheid biedt zowel algemene criteria vast te stellen als individueel elke kandidatuur te beoordelen. (Zie ook Advies Raad van State – Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 13. „In die regeling zou dan echter ook de mogelijkheid kunnen worden opgenomen om in de ene of in de andere zin van de gestelde regelen af te wijken.“)

Het opstellen van lijsten van onverenigbaarheden kan problemen geven. Deze lijst kan niet exhaustief zijn en biedt dan toch geen houvast. Men kan de Executieve beter vertrouwen geven. Overigens zal de eerste samenstelling van de Commissie, die het odium van eventuele ongewenste inmenging in het bedrijfsleven moet torsen, al niet gemakkelijk zijn. De huidige tekst biedt meer soepelheid.

Een lid verwijst naar de besprekingen van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat. Ook daar werd gepleit om de vereiste onafhankelijkheid van de revisor zo ruim mogelijk te definiëren zodat men er alle kanten mee **uitkan**. Het mechanisme van aanduiding werkt daar weliswaar anders : de onderneming duidt een revisor aan onder controle van het instituut van bedrijfsrevisoren.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer De Batselier C.S. verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 4 wordt unaniem aangenomen.

Artikel 5

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 6

De heren Denys en Deprez dienen een amendement in ertoe strekkende de woorden „en bij te staan in” weg te laten. Deze woorden zouden immers suggereren dat de Commissie een „beheer met bijstand” of andere vormen van bijstand zou organiseren, wat niet kadert in een ontwerp van decreet dat slechts het preventief bedrijfsbeleid als doelstelling heeft.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat artikel 6 slechts een principiële verklaring bevat ten aanzien van de opdracht van de Commissie. Deze wordt verder uitgewerkt in de artikelen 7, 8, 9 en 10. Over de eigenlijke bijstand *sensu stricto* staat in deze artikelen niets vermeld. Een lid ziet de terminologie als volgt :

– „aan te sporen” betekent dat op vraag van anderen dan de bedrijfsleiding (Commissie, ondernemingsraad, Vlaamse Executieve) om een onderzoek werd gevraagd ;

– „bij te staan” betekent het grondig onderzoek naar de bedrijfseconomische of financieel-economische toestand van een onderneming of exploitatie-eenheid op diens verzoek.

De tekst van artikel 6 is dus coherent en zou moeten behouden blijven.

De indieners van het amendement repliceren dat artikel 6 enkel de bedoeling heeft in algemene termen de taak van de Commissie te omschrijven. „Aansporen” is een algemene term. „Bijstaan” impliceert dat men concrete richtlijnen geeft en zich naast de ondernemer opstelt. Dit gaat verder dan de voor de Commissie gestelde bevoegdheidssfeer van analyse en grondig onderzoek.

De Gemeenschapsminister verklaart zich niet te verzetten tegen het amendement omdat het niets afdoet van de in de verdere artikelen omschreven opdracht van de Commissie.

Het amendement wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

De heer Denys dient een tweede amendement in op artikel 6 ertoe strekkende een lid toe te voegen dat luidt :

„Het aansporen mag geen aanleiding geven tot het instellen van een gunstregime inzake toepassing van de gewestelijke economische expansiewetgeving ten gunste van ondernemingen of exploitatie-eenheden die beroep doen op de Commissie.”

Hij licht dit amendement als volgt toe :

„Dit amendement strekt ertoe de normale subsidiëring in het kader van de expansiewetgeving (rentetoelagen, kapitaalpremies) uit te sluiten uit de sanctieregeling die de Vlaamse Regering voorziet, voor die ondernemingen die menen dat zij geen beroep hoeven te doen op de meldingsplicht en de beheersbijstand van de Commissie. Indien dit zou gehandhaafd blijven, wordt een gunstregime veroorzaakt in het voordeel van deze ondernemingen die deze procedure wel willen volgen. Op die wijze krijgt de procedure een verplichtend karakter wat in tegenstrijd is met het beginsel van de vrije keuze.”

De Gemeenschapsminister verklaart dat duidelijk moet onderstreept worden dat het ontworpen systeem voor een pre-

ventief beleid geen automatische gevolgen inhoudt voor andere rechten of verplichtingen van de ondernemingen vastgelegd in andere wetten, decreten of reglementaire besluiten.

De tekst van het decreet bevat geen enkele bepaling in die zin.

De memorie van toelichting van het decreet (pag. 4) vermeldt ter zake dat het sanctioneren van de onderneming die geen gevolg geeft aan de waarschuwing en aanbevelingen, een beleidskeuze van politieke aard is.

De vermelde sanctie bestaat hierin dat aan de onderneming die beroep doet op de overheid, in principe overheidssteun zou kunnen geweigerd worden. Anderzijds wordt niet in de tekst van het decreet zelf noch in de memorie van toelichting voorzien in enig gunstregime voor ondernemingen die wel gevolg geven aan de aanbevelingen van de Commissie.

De memorie van toelichting vermeldt integendeel dat bedrijven die de aanbevelingen wel volgen, niet automatisch aanspraak kunnen maken op tussenkomst of steun van de overheid.

Door de opvolging van de aanbevelingen van de Commissie ontsnapt de onderneming aan de eventuele sanctie, maar dit creëert op geen enkele wijze een recht op een of andere vorm van overheidssteun en a fortiori dus ook niet op een voorkeursbehandeling.

De indiener van het amendement neemt genoeg met deze verklaring van de Gemeenschapsminister en trekt zijn amendement in.

Artikel 6 wordt aldus geamendeerd aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Op artikel 7 diende de heer De Batselier C.S. twee amendementen in ertoe strekkende bepaalde beperkingen in de tekst weg te laten (zie Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 3). De periodieke analyse zou niet slechts in de ondernemingen of **exploitatie** eenheden van 100 of meer werknemers worden georganiseerd. Verder zou het initiatiefrecht van de vakbonden ook in ondernemingen met minder dan 100 werknemers moeten kunnen gelden, namelijk van zodra er een syndikale delegatie bestaat.

Hij verklaart met zijn amendementen aan te sluiten bij de visie van de werknemersafgevaardigden in VESOC die hierover echter geen akkoord met de werkgeversafgevaardigden konden bereiken. Hij betreurt dat de Vlaamse Executieve hier het standpunt van de werkgevers is bijgetreden.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er in VESOC geen discussie was over het principe van de periodieke analyse van bedrijven die 100 of meer werknemers tewerkstellen. Wel kon men het niet eens worden over de vraag te weten vanaf wanneer men de werknemersafgevaardigden toelaat een onderzoek te vragen aan de Commissie.

Hier werd geopteerd voor het leggen van de grens op ondernemingen met 100 werknemers of meer. De **Gemeenschaps**minister pleit voor het behoud van deze grens.

De amendementen van de heer De Batselier C.S. worden verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Van de heer Van Ooteghem ligt een amendement voor ertoe strekkende in het tweede lid „**de** personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad” te vervangen door „de meerderheid

van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad” (zie Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 2).

Op die wijze hoopt de indiener te verhinderen dat de personeelsafgevaardigden de Commissie om een analyse zouden verzoeken zonder dat hiertoe een ernstige reden is en zodoende de onderneming in discrediet zou brengen.

De heren Denys en Deprez dienen een amendement in op hetzelfde lid dat luidt :

„De Commissie verricht de analyse eveneens als de meerderheid van de personeelsafgevaardigden van en in de ondernemingsraad erom verzoekt. Dit verzoek kan enkel gericht worden aan de Commissie indien uit de bespreking van het verslag van de bedrijfsrevisor, zoals voorzien in artikel 15bis, 3° en 4° van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, blijkt dat de onderneming naar mogelijkheden evolueert.”

Het eerste lid van dit amendement is gelijk aan de tekst van het amendement van de heer Van Ooteghem op de woorden „van en in de ondernemingsraad” na.

Het tweede lid van het amendement sluit aan bij de recente hervorming van het bedrijfsrevisoraat. Artikel 1 van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat bracht wijzigingen aan in de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven. Meer bepaald werd in deze wet een artikel 15bis ingevoegd dat luidt :

„Art. 15bis. – In elke onderneming waar een ondernemingsraad werd opgericht in uitvoering van deze wet, met uitzondering van de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, worden één of meer bedrijfsrevisoren benoemd met als taak :

1° verslag uit te brengen bij de ondernemingsraad over de jaarrekening en over het jaarverslag overeenkomstig artikel 65 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

2° de getrouwheid en volledigheid te certificeren van de economische en financiële inlichtingen die het ondernemingshoofd aan de ondernemingsraad verstrekt, voor zover deze inlichtingen uit de boekhouding, uit de jaarrekening van de onderneming blijken of uit andere verifieerbare stukken voortvloeien ;

3° in het bijzonder ten behoeve van de door de werknemers benoemde leden van de ondernemingsraad de betekenis van de aan de ondernemingsraad verstrekte economische en financiële inlichtingen ten aanzien van de financiële structuur en de evolutie in de financiële toestand van de onderneming te verklaren en te ontleden ;

4° Indien hij van oordeel is de in het 2° bedoelde certificering niet te kunnen afgeven of indien hij leemten vaststelt, in de aan de ondernemingsraad verstrekte economische en financiële inlichtingen, het ondernemingshoofd daarvan op de hoogte geeft binnen de maand die volgt op zijn tussenkomst, op eigen initiatief de ondernemingsraad daarvan in kennis te stellen.

”

Aangezien de wet voortaan voorziet in de tussenkomst van de bedrijfsrevisor bij de ondernemingsraden voor de verklaring van economische en financiële inlichtingen door het ondernemingshoofd verstrekt, kan men in het onderhavig ontwerp beter bij deze nieuwe taak van de bedrijfsrevisor ten aanzien van de ondernemingsraad aansluiten.

Tot daar de toelichting van de amendementen.

Een lid vraagt aan welke zijde men de vertegenwoordigers van de kaders situeert.

Verschillende commissieleden preciseren dat kaderleden werknemers zijn.

Een lid vraagt waarom in het amendement van de heren Denys en Deprez wordt gezegd „personeelsafgevaardigden van en in de ondernemingsraad”. Welke versterking brengt „van” aan naast „in” ?

Een lid meent dat men wil duidelijk stellen dat de personeelsafgevaardigden van de ondernemingsraad dit verzoek enkel in de ondernemingsraad kunnen formuleren en niet daarbuiten. Het moet gaan om een verzoek van de werknemersafgevaardigden ter vergadering gesteld.

Een ander lid meent dat „in de ondernemingsraad” volstaat. De Commissie kan immers enkel gevat worden door officiële verzoeken die genotuleerd staan in het verslag van de ondernemingsraad.

Een verzoek geformuleerd door de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad kan enkel uitgaan van deze personeelsafgevaardigden.

Het amendement van de heer Van Ooteghem wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2. Het eerste deel van het amendement van de heren Deprez en Denys wordt ingetrokken.

Het tweede deel van het amendement van de heren Deprez en Denys inzake de verplichte tussenkomst van de bedrijfsrevisor alvorens de personeelsafgevaardigden een verzoek tot Commissie kunnen richten wordt vervolgens besproken. De indieners van het amendement verduidelijken dat het is ingegeven vanuit de zorg het harmoniemodel binnen de onderneming te bewaren.

Na en mits een objectief en deskundige toelichting door de bedrijfsrevisor kan de meerderheid van de personeelsafvaardiging eventueel de Commissie om een analyse verzoeken. Dit wordt dus een ontvankelijkheidsvoorwaarde.

Tegenstanders voeren aan dat dit amendement een ernstige beperking inhoudt van het initiatiefrecht van de werknemersafgevaardigden zoals dit werd overeengekomen op het VESOC.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de besprekingen in VESOC geen rekening konden houden met een nog niet bestaande wetswijziging. Zijns inziens is het objectief verslag van de bedrijfsrevisor een uitstekend uitgangspunt voor een verzoek door de personeelsafgevaardigden tot de Commissie gericht.

Het tweede lid van het amendement van de heren Deprez en Denys wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

De Commissie keurt verder unaniem volgende tekstverbetering goed : „De Commissie verricht de analyse eveneens als zij erom verzocht wordt door **de** (in plaats van een) onderneming of **de** (in plaats van een) exploitatie-eenheid...”

Het is duidelijk dat een onderneming slechts een analyse omtrent zichzelf en niet over om het even welke andere onderneming kan vragen.

Artikel 7 wordt in zijn geamendeerde vorm aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

Een lid verklaart dat de verwerping van zijn amendementen op dit artikel alsook het aannemen van andere amendementen het innoverende karakter van de Commissie ten aanzien van

het preventief bedrijfsbeleid ten eerste heeft afgezwakt. Dit zal zijn houding bij de stemming over de overige artikelen in ruime mate bepalen.

Artikel 8

De heer De Batselier C.S. heeft een amendement ingediend (Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 3) ertoe strekkende in punt 3 de woorden „met uitzondering van bedrijfstechnische gegevens” weg te laten.

De indiener van het amendement is van oordeel dat de thans voorliggende opsomming van gegevens die voor de analyse moeten beschikbaar zijn eigenlijk niets nieuws aanbrengt.

De Commissie moet over een maximum aan informatie beschikken. De uitzondering van de bedrijfstechnische gegevens moet weggelaten worden of zoniet beperkend worden geïnterpreteerd. De indiener van het amendement geeft een lijst van informatiegegevens die niet het alibi kunnen krijgen van bedrijfstechnische gegevens :

- de investeringspolitiek, inclusief het afschrijvingsstelsel ;
- het productieproces inclusief capaciteit, omzet en voorraden ;
- de kostprijscalculatie en bedrijfsresultaten ;
- het orderbestand en de evoluties hierin ;
- de positie van het bedrijf binnen de sector (financiële ratio?, dimensie, juridische vorm, investeringen) ;
- de wijzigingen in de schuldenlast volgens de aard van de schuldeisers en de aflossingstermijn.

Een lid wijst erop dat de opsomming inderdaad geen bedrijfstechnische doch bedrijfseconomische gegevens bevat.

De indiener van het amendement preciseert dat het inderdaad de bedoeling is van zijn amendement duidelijkheid te brengen in de gebruikte terminologie.

Een lid verzet zich tegen het amendement. Het preventief beleid mag niet leiden tot de bekendmaking van geheime gegevens van de onderneming. Dit kan schade berokkenen aan de onderneming en dat kan niet de bedoeling zijn van het ontwerp van decreet. **Zijns** inziens kan men aan de hand van de publieke gegevens alleen na 2 à 3 jaren voldoende duidelijk de evolutie van de onderneming onderkennen.

Een ander lid verwijst naar de memorie van toelichting bij artikel 8. Hier wordt de draagwijdte van het artikel duidelijk omschreven.

„1° gegevens van openbare bekendheid ;

2° gegevens door de onderneming zelf ter beschikking gesteld ;

3° gegevens die de Vlaamse Executieve ter beschikking stelt. De Vlaamse Executieve kan echter niet de „bedrijfstechnische gegevens” kenbaar maken. Hiermee wenst men te voorkomen dat geheime know-how waarover de Vlaamse Executieve op grond van andere dossiers beschikt, ter beschikking gesteld worden van de Commissie.”

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de discussie uiteindelijk alleen gaat over „de gegevens haar (de Commissie) door de Vlaamse Executieve ter beschikking gesteld, met uitzondering van bedrijfstechnische gegevens”.

Eerst en vooral betreffen de bedrijfstechnische gegevens hoofdzakelijk de know-how. Mocht de Executieve hiervan kennis hebben, dan mag zij die alleszins niet ter beschikking stellen. Verder kan de Executieve kennis hebben van gegevens die niet onder de uitzondering vallen, maar die zij niet dienstig acht voor de Commissie.

De Executieve beoordeelt zelf welke andere dan bedrijfstechnische gegevens zij al dan niet ter beschikking stelt. Een opsomming is niet gewenst.

De Gemeenschapsminister pleit voor het behoud van de tekst.

Een lid waarschuwt voor het publiek maken van bedrijfseconomische gegevens. Ook deze zijn geheim en moeten binnen de sfeer van de onderneming blijven.

Een ander lid wijst op een misverstand ter zake. De gegevens die de Executieve meent te kunnen ter beschikking stellen van de Commissie, worden daarom niet publiek gemaakt.

Nog een ander lid vraagt op welke wijze de Executieve over bepaalde gegevens van de onderneming kan beschikken die niet van openbare bekendheid zijn.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de Executieve via bepaalde dossiers (bijvoorbeeld expansiesteun – prototypes) kennis heeft van bepaalde gegevens.

De indiener van het amendement neemt genoegen met de verklaring van de Gemeenschapsminister en de beperkte interpretatie van bedrijfstechnische gegevens, namelijk al wat know-how is. Daarop trekt hij zijn amendement in.

Artikel 8 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 9

Het amendement dat de heer De Batselier C.S. had ingediend ertoe strekkende de woorden „in de ondernemingsraad” in fine van het eerste lid weg te laten, wordt ingetrokken gezien de door de Commissie aangenomen tekst van artikel 7.

De heren Olivier, Ansoms, Dhoore en Van Daele dienen een amendement in om de tweede zin van het eerste lid te vervangen door als volgt :

„Die aanbevelingen worden eveneens medegedeeld aan de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad.”

Dit amendement is een uitbreiding van de huidige tekst van het ontwerp van decreet. Deze voorziet enkel in de mededeling van de aanbevelingen ingeval de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad de Commissie om een analyse van de onderneming had verzocht.

Dit amendement wordt verantwoord als volgt :

„Het enige middel waarmee de Vlaamse Executieve de ondernemingen ertoe kan aansporen een positieve houding aan te nemen ten overstaan van het hier voorgestelde preventief beleid, is de eventuele sanctie dat geen overheidssteun meer zal gegeven worden indien de onderneming weigert mee te werken aan een grondig onderzoek.

De werknemers zouden de zwaarste slachtoffers kunnen worden van deze sanctie, die hen buiten hun weten boven het hoofd hangt. Indien men ervan uitgaat dat de werknemers waardevolle partners zijn in het bedrijfsgebeuren, betaamt het dat hun afgevaardigden in de ondernemingsraad ook ingelicht worden over de bevindingen van de Commissie voor preven-

tief bedrijfsbeleid in verband met hun ondernemingen.”

Enkele leden zouden nog kunnen aanvaarden dat de mededeling van de aanbevelingen aan de ondernemingsraden ook gebeurt als de onderneming zelf of de Vlaamse Executieve om een doorlichting van de onderneming heeft verzocht.

Op de analyse die de Commissie uit eigen beweging periodisch doorvoert, mag echter geen automatische bekendmaking van aanbevelingen naar de ondernemingsraden toe volgen.

De Gemeenschapsminister deelt zijn standpunt ter zake mee. Artikel 7 omschrijft de opdracht van de Commissie. De algene analyse van de ondernemingen gebeurt ofwel ambtshalve, ofwel op vraag van de ondernemingsraad, ofwel op vraag van de Executieve, ofwel op vraag van de onderneming zelf.

In de laatste drie hypothesen is het zeer waarschijnlijk dat de Commissie haar analyse zal afsluiten met het formuleren van aanbevelingen. In deze gevallen vraagt de betrokkene zelf om aanbevelingen. Bij de ambtshalve doorlichting zal het formuleren van aanbevelingen niet zo vaak voorkomen. Indien dit toch het geval is, moeten deze aanbevelingen toch medege-deeld worden. De vraag is aan wie ?

De indieners van het amendement stellen voor de aanbevelingen eveneens mede te delen aan de ondernemingsraad. Dit ligt volkomen in de lijn van het harmoniemodel dat tussen werkgevers en werknemers in de onderneming fungeert. Overigens zullen de eventuele aanbevelingen door de bedrijfsrevisor moeten worden toegelicht in de ondernemingsraad conform de recente wetswijzigingen ter zake (cf. supra). Het zal de ondernemingsraden immers interesseren te weten of de Commissie bij de ambtshalve screening aanbevelingen formuleerde of niet.

Een lid is formeel gekant tegen dit amendement dat na een doorlichting door de Commissie de aanbevelingen automatisch aan de ondernemingsraden zouden worden overgemaakt. Op die manier bouwt men een conflictsituatie in het bedrijf. Het is volkomen nutteloos om ongeveer 1200 bedrijven extra last en eventueel spanningen te bezorgen om de hooguit 10 à 15 bedrijven per jaar die in moeilijkheden dreigen te komen, op het spoor te komen. Dit beleid strookt niet met de door zijn fractie voorgestane deregulering.

De Gemeenschapsminister is van mening dat de Commissie geen bijkomende last legt op de onderneming. De Commissie functioneert ten behoeve van de bedrijven die zelf hun verantwoordelijkheid ten aanzien van de aangeboden begeleiding bepalen.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heren Olivier, Ansoms, Dhoore en Van Daele aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

De heer De Batselier C.S. had nog een amendement ingediend om in fine van het tweede lid toe te voegen „maar telkens doet de Commissie de nodige aanbevelingen” (Stuk 299 (1984-1985) – Nr. 3 en verantwoording aldaar).

De Gemeenschapsminister is van mening dat men de verantwoordelijkheid van de ondernemingen, de Commissie en de Executieve elk op hun domein moet respecteren en vraagt de verwerping van het amendement.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 9 wordt in zijn geamendeerde vorm aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 9bis

De heer De Batselier C.S. heeft een amendement ingediend ten einde de aanbevelingen van de Commissie te laten gebeuren in het kader van het tussen VESOC en de Vlaamse Executieve afgesloten akkoord over richtlijnen voor een gewestelijk beleid inzake ondernemingen in moeilijkheden.

Aangezien zijn amendement op artikel 9 inzake verplichting voor de Commissie om de aanbevelingen te doen werd verworpen, trekt hij dit amendement in.

Artikel 10

Het amendement van de heer De Batselier C.S. om in de tekst van dit artikel op te nemen dat het jaarverslag van de Commissie, vergezeld van een evaluatie door de Executieve, aan de Vlaamse Raad wordt medegedeeld, wordt eenparig aangenomen.

Het is immers evident, aldus de Gemeenschapsminister, dat de Executieve de filosofie die in het verslag wordt verwoord, verwerkt en toelicht.

Artikel 10 wordt aldus geamendeerd eenparig aangenomen.

Artikel 11

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 12

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

IV. Stemming

Het gehele ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Een lid verklaart dat de onthouding van zijn fractie gemotiveerd is door de beperkende wijzigingen die in artikel 6 en 7 van het ontwerp werden aangebracht. Zij zouden het ontwerp van decreet in zijn oorspronkelijke vorm wel hebben goedgekeurd.

De Verslaggever,

P. DEPREZ

De Voorzitter,

O. VAN OOTEGHEM

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Hoofdstuk 1

De Commissie

Artikel 2

Er wordt een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid opgericht, hierna te noemen de Commissie.

Artikel 3

De Commissie bestaat uit negen leden die op grond van hun beroepservaring gekend zijn als deskundigen in bedrijfsbeheer en bedrijfstinanciën.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoeding van de leden.

De Vlaamse Executieve benoemt de leden van de Commissie en wijst onder hen de voorzitter aan. Twee leden worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties, twee andere leden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve werkgeversorganisaties.

De leden van de Commissie worden benoemd voor een periode van zes jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. Bij de eerste samenstelling van de Commissie wordt het mandaat van de leden voorgedragen door de werkgevers- en werknemersorganisaties evenwel beperkt tot drie jaar, in voorkomend geval de voorzitter uitgezonderd.

Bij gemotiveerd besluit kan de Vlaamse Executieve aan het mandaat, wegens zwaarwichtige redenen of ernstige tekortkomingen, voortijdig een einde maken.

Artikel 4

De leden van de Commissie mogen geen functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarmee zij hun mandaat uitoefenen, kunnen belemmeren.

De Vlaamse Executieve treft de nodige maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van het eerste lid.

Artikel 5

De Commissie wordt in de uitvoering van haar opdracht bijgestaan door ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Executieve bepaalt, na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen, de wijze waarop die ambtenaren ter beschikking van de Commissie worden gesteld.

Hoofdstuk II

Opdracht van de Commissie

Artikel 6

De Commissie heeft tot taak de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest aan te sporen tot een beleid gericht op het voorkomen van moeilijkheden die de leefbaarheid van de onderneming of exploitatie-eenheid kunnen bedreigen.

Artikel 7

In het kader van haar opdracht analyseert de Commissie periodiek de ontwikkeling van de financieel-economische toestand van de in artikel 6 bedoelde ondernemingen of exploitatie-eenheden die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen. Voor de toepassing van deze bepaling wordt het gemiddeld aantal werknemers van de onderneming of exploitatie-eenheid berekend op dezelfde wijze als voor de toepassing van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

De Commissie verricht de analyse eveneens als de meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad erom verzoekt. Dit verzoek kan enkel gericht worden aan de Commissie indien uit de bespreking van het verslag van de bedrijfsrevisor, zoals voorzien in artikel 15bis, 3° en 4° van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, blijkt dat de onderneming naar moeilijkheden evolueert.

De Commissie verricht de analyse eveneens als zij erom verzocht wordt door de onderneming of de exploitatie-eenheid zelf of door de Vlaamse Executieve.

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op ondernemingen of exploitatie-eenheden die door of krachtens een wet of een decreet onderworpen zijn aan een bijzonder toezicht van de overheid en waarvan de Vlaamse Executieve de lijst bepaalt.

Artikel 8

De Commissie verricht de in artikel 7 bedoelde analyse aan de hand van de volgende gegevens :

1. de jaarrekeningen van de ondernemingen of exploitatie-eenheden, alsook alle andere gegevens die van openbare bekendheid zijn ;
2. De gegevens door de ondernemingen of exploitatie-eenheden vrijwillig ter beschikking van de Commissie gesteld ;
3. de gegevens haar door de Vlaamse Executieve ter beschikking gesteld, met uitzondering van bedrijfstechnische gegevens.

Artikel 9

Op grond van de in artikel 7 bedoelde analyse doet de Commissie aan de ondernemingen of exploitatie-eenheden alle aanbevelingen die zij in het kader van haar opdracht nuttig of nodig acht. Die aanbevelingen worden eveneens medege-deeld aan de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad.

De Commissie kan zich belasten met een grondig onderzoek naar de bedrijfseconomische of financieel-economische toestand van een onderneming of een exploitatie-eenheid, als deze erom verzoekt. In dat geval zijn de kosten van het onderzoek ten laste van de onderneming of de exploitatie-eenheid. Indien dit grondig onderzoek niet door de Commissie wordt verricht dan stelt de onderzochte onderneming of exploitatie-eenheid de Commissie op de hoogte van de resultaten van het grondig onderzoek.

De ondernemingen of exploitatie-eenheden delen aan de Commissie het gevolg mede dat zij geven aan de hen gemaakte aanbevelingen, ook wanneer deze voortspruiten uit een grondig onderzoek.

Artikel 10

De Commissie brengt jaarlijks bij de Vlaamse Executieve verslag uit over haar werking en over de resultaten ervan. Dit verslag wordt samen met een evaluatie door de Executieve medegedeeld aan de Vlaamse Raad.

Artikel 11

De werkingskosten van de Commissie worden gedragen door de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk III

Zwijgplicht

Artikel 12

Onverminderd de verplichtingen die hun door een wet, een decreet of een besluit zijn opgelegd en buiten de gevallen waarin ze in rechte dienen te getuigen, mogen de leden van de Commissie en de ambtenaren die hen bijstaan geen enkele richtbaarheid geven aan de gegevens of feiten waarvan zij ingevolge de uitvoering van hun opdracht kennis krijgen.

Dezelfde zwijgplicht rust op al wie ambtshalve van deze gegevens of feiten kennis krijgt.

Overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek. De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn op die overtredingen van toepassing.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Preventief bedrijfsbeleid : advies Raad van State

1. Algemene aanpassingen van het voorontwerp ingevolge advies

- toepassingsveld
voorontwerp : ondernemingen met exploitatiezetel in Vlaams Gewest
Raad van State : ondernemingen of exploitatie-eenheden in Vlaams Gewest
ontwerp : cfr. advies Raad van State
- statuut van de Commissie (art. 2)
voorontwerp : Commissie bezit rechtspersoonlijkheid
Raad van State : rechtspersoonlijkheid is niet noodzakelijk
indien wel, dan wet van 16 maart 1954 toepassen – aanduiden categorie A, B of C
ontwerp : rechtspersoonlijkheid behouden
- vormelijke wijzigingen (cfr. advies Raad van State)
 - paragrafen werden weggelaten
 - oud artikel 2 is opgesplitst in nieuw artikel 2 en artikel 3

2. Artikelsgewijze aanpassingen

	Voorontwerp	Advies Raad van State	Ontwerp
Aanhef	. op voordracht van de Voorzitter . Wg. en Economie en Financ. en Begroting	. op voordracht van Wg. en Economie . alleen Wg. en Economie	. cfr. advies Raad v. State . cfr. voorontwerp
Artikel 2 (nieuw artikel 3)	. niets bepaald inzake vergoeding . leden worden „benoemd op basis van een dubbellijst voorgedragen door . . .” . gedeeltelijke vernieuwing van Commissie na 4 jaar . duur mandaat Voorzitter onbepaald. V.E. wijst de Voorzitter aan	. twijfel terzake wegnemen . „uit een dubbeltaal voorgedragen door...” . gedeeltelijke vernieuwing om de 3 jaar . hoelang zal mandaat Voorzitter duren en hoe wordt het bepaald	. in nieuw artikel 3 „De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoeding van de leden” (cfr. advies R.v.State) . cfr. advies Raad van State . cfr. advies Raad van State . cfr. voorontwerp
Artikel 3 (nieuw artikel 4)	. V.E. neemt de schikkingen die nodig zijn om onafhankelijkheid en objectiviteit van leden van Commissie te waarborgen	. beter ware „V.E. treft de nodige maatregelen”	. cfr. advies Raad van State
Artikel 4 (nieuw artikel 5)	. de V.E. bepaalt (...) de wijze waarop ambtenaren hun taak uitvoeren	. beter ware (...) de wijze waarop de ambtenaren ter beschikking van de Commissie worden gesteld	. cfr. advies Raad van State
Artikel 5 (nieuw artikel 6)	. Commissie heeft tot taak ondernemingen met exploitatiezetel in Vlaams Gewest aan te sporen en bij te staan	. verduidelijkingen over welke ondernemingen (cfr. art. 14 van wet van 20/9/1948) . ondernemingen of exploitatie-eenheden . nationale sectoren uitsluiten	. verduidelijking in volgende artikels . cfr. advies Raad van State . toepassing art. 107quater
Artikel 6 (nieuw artikel 7)	. de Commissie analyseert periodiek de ontwikkeling . 100 werknemers bepaald volgens art. 14 van wet van 20/9/48 . analyse bedoeld in § 1	. Vlaamse Raad moet uitmaken of specificifiëring van „periodiek” noodzakelijk is . berekend op dezelfde wijze als voor de toepassing van artikel 14 van wet van 20.9.48 . verwijzing naar § 1 schrappen . geen opmerkingen	. cfr. voorontwerp en advies R. v. State . cfr. advies Raad van State . cfr. advies Raad van State . cfr. voorontwerp
Artikel 7 (nieuw artikel 8)			
Artikel 8 (nieuw artikel 9)	. grondig onderzoek kan door Commissie zelf of door privé-bedrijf	. in beide gevallen lijkt het nuttig dat Commissie in kennis wordt gesteld van resultaten van grondig onderzoek	. cfr. advies Raad van State (nieuw derde alinea)
Artikel 9 (nieuw artikel 10)	. Het jaarlijks verslag wordt door de Executieve ingediend bij de Vlaamse Raad	. beter ware „meegedeeld aan”	. cfr. advies Raad van State
Artikel 10 (nieuw artikel 11)	. werkingskosten ten laste van begroting Vlaamse Gemeenschap	. „ten laste van begroting Vlaams Gewest”	. cfr. voorontwerp
Artikel 11 (nieuw artikel 12)	. inbreuken op de bepalingen worden gestraft overeenkomstig de artikelen 66, 67 en 458 van SW	. „Overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van SW. De bepalingen van Boek 1 van het SW, met inbegrip van hoofdstuk VII (en van artikel 85) zijn op die overtredingen van toepassing	. cfr. advies Raad van State
Onderteekening	. Gem. Ec. en Wg. . Gem. Fin. en Begroting	. de Voorzitter . Gem. Ec. en Wg.	. de Voorzitter . Gem. Ec. en Wg. . Gem. Fin. en Begroting

BIJLAGE II

Tabel 1

Indeling van de inrichtingen naar bestuurlijk arrondissement
en naar dimensieklasse tijdens het tweede kwartaal 1983

Bestuurlijke arrondissementen en provinciën	Inrichtingen met				
	50 tot 99 werknemers	100 tot 199 werknemers	200 tot 499 werknemers	500 tot 999 werknemers	1.000 en meer werknemers
Antwerpen	42%	208	119	43	32
Mechelen	121	55	46	16	3
Turnhout	138	77	45	9	9
ANTWERPEN	687	340	210	68	44
Halle-Vilvoorde	228	124	62	14	7
Leuven	122	58	57	14	6
VLAAMS BRABANT	350	182	119	28	13
Brugge	105	59	32	12	8
Diksmuide	13	11		1	—
Ieper	43	22	13	1	1
Kortrijk	156	75	38	11	3
Oostende	48	28	15	6	1
Roeselare	71	34	27	2	3
Tielt	51	23	5	2	
Veurne	25	12	6	1	—
WEST-VLAAN- DEREN	512	264	137	36	16
Aalst	98	45	31	7	1
Oudenaarde	48	24	19	3	—
Dendermonde	67	34	22	4	—
Eeklo	21	20	6	1	—
Gent	188	106	68	20	19
Sint-Niklaas	72	43	30	4	2
OOST-VLAANDE- REN	494	272	176	39	22
Hasselt	116	65	62	16	9
Maaseik	73	35	17	4	3
Tongeren	51	23	20	1	1
LIMBURG	240	123	99	21	13
VLAAMSE GEWEST	2.283	1.181	741	192	108
WAALSE GEWEST	1.089	657	398	124	60
BRUSSEL- HOOFDSTAD	665	397	269	89	62
HET RIJK	4.037	2.235	1.408	405	230

Bron : R.S.Z.

BIJLAGE III

Tabel II

Aantal inrichtingen (x) naar dimensieklasse
Tweede kwartaal 1983 Vlaams Gewest

Aantal werknemers		Aantal inrichtingen
100	– 199	618
200	– 499	383
500	– 999	131
+ 1.000		73
Totaal		1.205

Bron : R.S.Z.

(x) op basis van NACE-code volgende sectoren niet inbegrepen :

- landbouw - jacht - visserij
- communicatiebedrijven
- bank- en verzekeringswezen, dienstverleningen ten behoeve van ondernemingen, verhuur
- overheidsdiensten, onderwijs, wetenschappelijke instellingen, geneeskunde, maatschappelijke dienstverlening, cultuur en recreatie, persoonlijke diensten

BIJLAGE IV

Tabel III

Aantal faillissementen per jaar (gepubliceerd in het Staatsblad)

	1982	1983	1984
Antwerpen	698	651	696
Brabant	1.236	1.160	1.164
West-Vlaanderen	447	392	396
Oost-Vlaanderen	358	459	356
Henegouwen	493	486	457
Luik	456	453	454
Limburg	306	276	264
Luxemburg	74	79	77
Namen	162	162	162
Juridisch arrondissement Brussel	1.028	915	907
waarvan voor het administratief arrondissement Halle-			
Vilvoorde	125	129	126
Voor het Vlaamse landsgedeelte	1.921	1.893	1.844
Voor het Waalse landsgedeelte	1.281	1.310	1.275
HET RIJK	4.230	4.118	4.026

BIJLAGE V

Tabel IV

Evolutie van het aantal falingen, tijdsindex 1970-1979 en het
procentueel aandeel per Gewest en per provincie

	Aantal falingen										Tijds- index	Procentueel aandeel			
	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980*	1970- 1979	1970- 1974	1975- 1979	1970- 1979
Vlaanderen	492	624	644	726	720	885	974	1.011	1.081	1.146	857	233	40,7	39,5	40,1
Wallonië	439	406	425	484	517	623	712	749	900	933	646	213	29,1	30,3	29,7
Brussel	309	364	486	639	644	734	773	711	808	842	638	272	30,8	31,5	30,2
Antwerpen	205	261	238	309	278	251	367	401	448	457	395	223	16,4	14,8	15,6
Brabant	346	420	544	710	727	829	879	820	963	1.033	769	299	33,9	35,1	34,5
West-Vlaanderen	102	149	136	144	156	157	224	191	235	225	156	221	8,7	8,0	8,4
Oost-Vlaanderen	132	142	151	141	136	168	196	203	186	224	158	170	9,1	7,6	8,4
Henegouwen	167	182	183	173	182	210	266	257	323	335	201	201	11,5	10,7	11,1
Luik	153	129	132	196	209	277	295	333	372	374	229	244	10,4	12,7	11,6
Limburg	55	55	95	108	111	175	143	166	148	135	104	246	5,3	6,0	5,7
Luxemburg	23	16	24	16	29	27	33	36	38	35	44	152	1,4	1,3	1,4
Namen	55	40	52	52	53	48	56	64	76	83	85	151	3,3	3,8	3,3
Totaal	1.240	1.394	1.555	1.849	1.881	2.242	2.459	2.471	2.789	2.921	2.141	235	100	100	100

* van januari t/m augustus.

Bron : Eurinform

BIJLAGE VI

Tabel V

Aantal falingen t.o.v. het aantal bestaande ondernemingen
per provincie in 1977

	Falingsratio
België	1,3
Antwerpen	1,3
Brabant	1,6
West-Vlaanderen	0,8
Oost-Vlaanderen	0,8
Henegouwen	1,3
Luik	1,6
Limburg	1,5
Luxemburg	0,8
Namen	0,8

Bron : B.B.L. «De faillissementen in België», Financiële Analyse, Brussel, 1979, nr. 11,
blz. 2.

BIJLAGE VII

Tabel VI

Falingen per gerechtelijk arrondissement

	Aantal falingen					Procentueel aandeel					Aantal falingen per 1.000 inwoners			
	1975	1976	1977	1978	1979	1975	1976	1977	1978	1979	1976	1977	1978	1979
Tongeren-Hasselt	157	141	170	141	145	7,5	5,8	6,9	5,1	4,9	0,2	0,3	0,2	0,2
Aarlen-Neufchâteau- Marche	28	31	38	38	44	1,4	1,3	1,6	1,4	1,5	0,1	0,2	0,2	0,2
Brussel	656	776	709	797	861	31,6	31,6	28,6	28,7	29,2	0,5	0,4	0,5	0,8
Nijvel	53	59	58	92	102	2,6	2,4	2,3	3,3	3,5	0,2	0,2	0,4	0,4
Charleroi	100	151	162	173	179	4,8	6,2	6,5	6,2	6,1	0,3	0,3	0,3	0,3
Doornik-Bergen	93	111	98	150	157	4,5	4,5	4,0	5,4	5,3	0,2	0,1	0,2	0,2
Luik-Huy	208	238	278	317	299	10,0	10,0	11,2	11,4	10,2	0,3	0,4	0,4	0,4
Verviers	53	54	60	59	75	2,6	2,2	2,4	2,1	2,6	0,2	0,3	0,2	0,3
Namen-Dinant	50	60	61	76	82	2,4	2,4	2,5	2,7	2,8	0,2	0,2	0,2	0,2
Leuven	35	46	52	63	72	1,7	1,9	2,1	2,3	2,5	0,1	0,1	0,2	0,1
Antwerpen-Mechelen	291	313	329	379	394	14,0	12,7	13,2	13,6	13,4	0,3	0,3	0,3	0,3
Turnhout	43	55	62	78	51	2,1	2,2	2,5	2,8	1,7	0,2	0,2	0,2	0,1
Brugge-Oostende	63	108	98	100	123	3,0	4,4	4,0	3,6	4,1	0,3	0,3	0,3	0,3
Ieper-Veurne	37	61	40	60	51	1,8	2,4	1,6	2,2	1,7	0,3	0,2	0,3	0,3
Kortrijk	39	45	56	70	79	1,9	1,8	2,3	2,5	2,7	0,1	0,1	0,1	0,2
Aalst-Dendermonde- Sint-Niklaas	60	68	93	53	78	2,9	2,8	3,8	1,9	2,6	0,1	0,1	0,1	0,1
Gent-Oudenaarde	104	134	112	132	149	5,2	5,4	4,5	4,8	5,0	0,2	0,3	0,2	0,8
Totaal	2.070	2.451	2.476	2.778	2.941	100	100	100	100	100				

Bron : CEDRE

BIJLAGE VIII

Tabel VII

Procentuele verdeling van falingen volgens beginkapitaal
en tewerkgesteld personeel

Procentuele verdeling volgens beginkapitaal									
Beginkapitaal	1969	1970	1971	1972	1975	1976	1977	1978	1979
~ 99.999 F	65	56	66	45	21	11	12	13	11
100.000 F ~ 499.999 F	n.a.	10	11	36	49	57	60	31	33
500.000 F ~ 999.999 F	4	10	11	5	13	15	13	9	5
1.000.000 F ~ 4.999.999 F	12	10	6	13	16	12	13	8	13
5.000.000 F en meer	1	1	3	1	1	5	2	1	1
Onbekend	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	37
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Procentuele verdeling volgens tewerkgesteld personeel									
Tewerkgesteld personeel	1969	1970	1971	1972	1975	1976	1977	1978	1979
Geen arbeiders					30	24	n.a.	31	29
1 - 4 arbeiders					36	37	n.a.	33	35
5 - 9 arbeiders					13	12	17	12	10
10 - 49 arbeiders					16	23	29	12	13
50 of meer arbeiders					5	4	6	2(1)	2
0 - 5 arbeiders	73	67	76	74					
6 - 29 arbeiders	18	17	15	19					
30 - 99 arbeiders	8	14	6	4					
100 of meer arbeiders	1	2	3	3					
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

(1) Voor 10 % van de ondernemingen kon deze informatie niet bekomen worden, daar het personeel niet continue was tewerkgesteld (in 1979 was dit 11 %).

Bron : CEDRE

BIJLAGE IX

Tabel VIII

Procentuele verdeling van de falingen volgens oprichtingsdatum

Oprichtingsdatum	1969	1970	1971	1972	1975	1976	1977	1978	1979
Minder dan 2 jaar	26	5	6	14	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
2 jaar	11	9	9	18	16	30	40	31	34
3 – 4 jaar	11	19	25	25	34	33	21	21	16
5 – 9 jaar	20	37	34	30	30	14	19	18	16
Minder dan 10 jaar	n.a.	30	26	13	9	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
10 – 19 jaar	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	11	14	9	6	8
20 jaar of meer	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	9	10	4	n.a.	6
Onbekend	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	20
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Bron : CEDRE

BIJLAGE X

Tabel IX

Falingsindex en index van het bruto regionaal produkt
tegen factorkosten in prijzen van 1970 en de variatie van de falingsindex
en van de index van het bruto regionaal produkt

Jaar	Falingsindex			Index bruto regionaal produkt		
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1970	100	100	100	100	100	100
1971	126,8	92,5	117,7	102,1	108,9	103,1
1972	130,8	96,8	157,3	108,6	114,7	106,6
1973	147,5	110,2	206,7	117,6	121,2	111,4
1974	146,3	117,7	208,4	123,2	128,9	115,0
1975	179,8	141,9	237,5	120,1	126,1	112,4
1976	197,9	162,1	250,1	128,8	132,9	112,7
1977	205,4	170,6	230,0	130,4	132,0	117,9
1978	219,7	205,0	261,4	n.a.	n.a.	n.a.
1979	232,9	212,5	272,4	n.a.	n.a.	n.a.

Jaar	Verandering van de falingsindex			Variaties index bruto regionaal prod.		
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1970			—			
1971	+ 26,8	– 7,5	+ 17,7	+ 2,1	+ 8,9	+ 3,1
1972	+ 4	+ 4,3	+ 19,6	+ 6,5	+ 5,8	+ 3,5
1973	+ 16,7	+ 13,4	+ 49,4	+ 9	+ 6,5	+ 4,8
1974	+ 0,8	+ 6,5	+ 1,7	+ 5,6	+ 7,7	+ 3,6
1975	+ 23,5	+ 24,2	+ 29,1	– 3,1	– 2,7	– 2,6
1976	+ 17,8	+ 20,2	+ 12,6	+ 8,7	+ 6,8	+ 0,3
1977	+ 7,5	+ 8,5	– 20,1	+ 1,6	– 0,9	+ 5,2
1978	+ 13,7	+ 24,4	+ 31,4	n.a.	n.a.	n.a.
1979	+ 13,2	+ 7,5	+ 11	n.a.	n.a.	n.a.

Bron : Eurinform

De Belgische Economie in 1977, Brussel, Ministerie van Economische Zaken.
Algemene Directie voor Studiën en Documentatie, 1978, p. 389.
De Belgische Economie in 1979, Brussel, Ministerie van Economische Zaken.
Algemene Directie voor Studiën en Documentatie, 1980, p. 370.

BIJLAGE XI

Tabel X

Aantal ondernemingen met ondernemingsraad, per provincie in 1983

Provincie	Industriële of handelsondernem.	Ondernemingen zonder economische finaliteit
Antwerpen	429	
Vlaams Brabant	201	
West-Vlaanderen	241	
Oost-Vlaanderen	306	
Limburg	121	
VLAAMS GEWEST	1.298	417

Bron : Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid
Uitslagen sociale verkiezingen 1983.